

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Christum ipsum multis antè modis humiliatum, quàm exaltatum fuisse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

Cap. XXXVI. Innocentes multos miraculosè à calumnijs liberatos. 410

de caussa Regius psaltes talem alloquitur his verbis: *Renela Domi.* Psal. 36. ¶
no viam tuam, & spera in eo: & ipse faciet: & educet, quasi lumen iusti-
tiam tuam, & iudicium tuum, tamquam meridiem. Quod Deus cū
sole agit ceterisq; astris, id etiam agit cum hominibus. Solem, Lu-
nam, ceterasq; stellas sinit occidere, & quodammodo tenebris
sepeliri, vt cum decore maiore iucundiusq; oriantur. Quin cū
primo conderet solem, voluit eum autē occidere, quām oriri;
quod ex illis verbis colligimus: *Fecit qz Deus duo luminaria magna,* Gen. 1: 16.
luminare maius, ut praesett diei: & luminare minus, ut praesett nocti:
& stellas. Et posuit eam in firmamento cali, ut lucerent super terram,
& praesent diei ac nocti, & divididerent lucem ac tenebras. Quib. sub-
iungitur: *Et factum est vespere & manē dies quartus.* Si vespere
prius factum est, quām manē, ergo sol prius occubuit, quām sit
exortus. Ita & Christus prius occidit, mortuus & sepultus, quām
corpo glorioso resurrexit. *Quod ipse indicauit, cūm diceret:*
Nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit; ipsum solum Ioan. 12: 24;
manet; si autem mortuum fuerit, multum fructum affert. Cecidit
ē cælo hæc granum in terram; absconditum diu, non solum in vte-
ro Virginis, sed etiam postquam natum est. Quin & mori debu-
it, vt postea in toto terrarum, immō & cæli amplitudine nomen
eius celebraretur. Sic seminat mortale, vt surgat immortale,
is, quem Christus ipse dixit, *agricolam esse, Pater.* Sic & fullones,
qui pannos aut vester lauant, aut coloribus imbuunt; tingunt, vt
educant mundatos, aut purpuratos, aut croco ebrios. An non
tinxit Iosephum, donec faceret Ægypti Saluatorem? tinxit eius
tunicam sanguine hædi: tinxit illummet in cisternam demissum,
tinxit coniectum in profundum carcerem. Tum demum eduxit
Ægyptijs præficiendum. Nimirum gloriam præcedit humilitas. Qua Pro. 15: 33:
de caussa dicitur alibi: *Omne, quod tibi applicatum fuerit, accipe: & Eccli. 2. ¶*
in dolore susline, & in humilitate tua patientiam habe: quoniam in igne
probatur aurum & argentum, homines vero receptibiles, in camino hu-
miliationis. Humiliantur itaque & tinguntur exaltandi, & purpu. Exod. 25: 4.
ra coccoq; bus tintō ornandi.

An non tinxit Deus etiam Dauidem, à Saule toties fugatum,
& tantum non interemptum? Ita illum sibi in regem expoliuit.
Neque differt semper in finem vitæ innocentia gloriaque manife-

II.

Fff 2 stationem,

412 Cap. XXXVI. Innocentes multos miraculosè à calumnijs liberatos.

stationem, sed sæpe in medio etiam vitæ cursu, quasi digitum intentit in Sanctorum suorum nobilitatem. Ipse Christus in stabulo natus, in exilium fugatus, ab Herodis furore & ferro subducendus fuit; à Iudeis non Dei, sed fabri filius nominatus est: toties à Pharisæis illusus, toties cachinnis exceptus, immò ab ipsa Matre sua veste haud sanè splendida amictus est; sæpe præ inopia impransus atque incœnatus pernoctabat in oratione: postea autem quanto splendore enituit, in monte Thabor, quando ante

Matth. 17.2. discipulos suos transfiguratus est, & resplenduit facies eius, sicut Sol: vestimenta autem eius facta sunt alba, sicut nix? Adeò plena lucis & maiestatis tunc erat ea transfiguratio, vt in eam oculos non possent intendere discipuli, qui præ reuerentia sibi timentes in faciem ceciderunt. Non itaque poterant prudenter scandalizari ignominij, aliunde etiā illatis, qui gloriam in Deo tantam ei viserant circumfusam. Eduxit enim quasi lumen iustitiam illius

Plat. 36. 51 Pater; & omnia mala quæ sustinuit, abundè compensauit. Nam de quanta ignominia in quantam eum gloriam euexit, cum exaltavit illum, & donauit illi nomen, quod est super omne nomen, ut iam in nomine eius omne genu fleatur caelestium, terrestrium, & inferorum? Nomen non solùm Dei, & Filij Dei, & Messiae notissimi & famosissimi in toto orbe, sed etiam IESV Salvatoris, & Redemptoris; quod nomen quo modo sit super omne nomen, docui in libro de Nomine IESV. Et par erat, vt is summum nomen obtineret, qui summis fuit calumnijs appetitus. Cū enim calumnia sit falsa & malitiosa criminis impositio, quid potuit vel falsius esse, quam de eo, qui non venit solvere legem, sed adimplere, dicere: blasphemauit? quid malitiosius, quam illum accusare dicendo: *Hunc inuenimus subuersentem gentem nostram, & prohibentem tributa dare Cesari: qui disertissime dixit: Date Cesari, qua Cesari sunt? quique venit, tamquam Messias, vt gentem illam saluam facheret?*

S. Thom. 2.2. O quam multi sunt innocentes, quam multi sancti! quorum virtus lacet! nec latet tantum, sed etiam maculis aspersa passim traducitur? Suspiciunt homines, iudicant, infamant. It rumor, & fabula per totam urbem; & pro quibus non habentur, qui Deo sunt charissimi? Hic hæreticus, ille blasphemus, alias adulter, fur, mendax, perfidus, atheus habetur, Nihil, o homo

q. 68. 2. 3.

Matth. 15. 17.

Lac. 23. 1.

III.

innocens,